

ת"פ 15195/12/17 - מדינת ישראל נגד איאד מוסא

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 15195-12-17 מדינת ישראל נ' דאר

מוסא(עציר)

בפני כבוד השופטת אדנקו סבחת- חיימוביץ

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

איאד מוסא (עציר)

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד צליל משיח

ב"כ הנאשם עו"ד אבו עאמר

הנאשם באמצעות שב"ס

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952, גניבת רכב, עבירה לפי סעיף 413ב' לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), חבלה במזיד לרכב, עבירה לפי סעיף 413ה' לחוק ונהיגה ללא רישיון נהיגה, עבירה לפי סעיף 10א' לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 4.12.17 החנה המתלונן משאית ובתוכה קטנוע, כשהיא נעולה והאזעקה פועלת. בשעה 23:04 או בסמוך לכך פרץ הנאשם את דלת צד הנהג, נכנס למשאית, הניע אותה באמצעות מפתח מותאם ונסע לכיוון מחסום רנטיס (להלן: "המחסום"). עת התקרב הנאשם למחסום והבחין בשוטרים החל בנסיעה במהירות גבוהה מאוד ונצמד עם המשאית למעקה הבטיחות תוך שהיא נגררת לאורכה עד שנעצרה. בשעה 23:40 נעצר הנאשם על ידי שוטר שהבחין, כי הוא מדמם בירך שמאל.

ראיות לעונש

2. מגילון הרישום הפלילי של הנאשם (1/ת) עולה שלחובתו שתי הרשעות קודמות בעבירות רכוש, משנת 2013 ושנת 2016.

3. כן הוגש פסק הדין בת"פ 47183-03-15 של בית משפט השלום ברחובות מיום 11.1.16 (2/ת) בו הוטלו על הנאשם מאסרים מותנים ברי הפעלה (להלן: "גזר הדין הקודם").

4. מטעם ההגנה הוגשו מסמכים רפואיים אודות מצבו הרפואי של הנאשם (1/נ) ומסמך אודות מצבו הרפואי של אחיו (2/נ).

טיעוני הצדדים לעונש

5. **ב"כ המאשימה** עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו במעשיו של הנאשם והם הפגיעה ברכושו וקניינו של הזולת, שלום הציבור ושלום המשתמשים בדרך וכן זכות המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה.

בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה הפנתה ב"כ המאשימה לנזק שנגרם למשאית, שערכה גבוה מרכב רגיל וזו משמשת לפרנסה ובתוכה היה קטנוע, לכך שהנאשם נהג ללא רישיון וללא ביטוח, שהעבירות בוצעו אך חודשים ספורים לאחר שחרורו ממאסר קודם. על כן טענה, כי הפגיעה בערכים המוגנים הנה גבוהה.

עבירות רכוש על מנת להעבירם לשטחים הפכו למכת מדינה ועל כן עתרה לקבוע מתחם ענישה בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל. בתמיכה לעתירתה הפנתה לרע"פ 10899/08 **אבו עישה ואח' נ' מדינת ישראל** (29.12.08), עפ"ג 34513-05-12 **טקאטקה נ' מדינת ישראל** (10.7.12), עפ"ג 15725-05-09 **אלעטאונה נ' מדינת ישראל** (1.9.09), ת"פ 47008-09-17 **מדינת ישראל נ' זהרה** (23.1.18), ת"פ 34104-10-14 **מדינת ישראל נ' כוע** (25.2.15) ות"פ 37829-11-11 **מדינת ישראל נ' סרחאן** (24.6.13).

עוד טענה ב"כ המאשימה, כי הנאשם לא נרתע מביצוע העבירות חרף מאסר על תנאי התלוי ועומד כנגדו. לנאשם הרשעות קודמות בעבירות רכוש. הנאשם הודה וחסך בזמן שיפוטי.

ב"כ המאשימה עתרה להעמיד עונשו של הנאשם ברף הגבוה אך לא העליון של המתחם ולהשית עליו 30 חודשי מאסר בפועל.

כן עתרה להפעיל את המאסרים המותנים בחופף ובמצטבר, כך שסך הכל ירצה הנאשם 44 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס, פיצוי והתחייבות.

6. **ב"כ הנאשם** טען, כי המתחם אליו עתרה המאשימה אינו רלוונטי לעניינו, וכי אין לראות בפסיקה שהוצגה על ידה את מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם. הפסיקה אליה הפנתה ב"כ המאשימה הינה מחמירה ביותר ואינה מבטאת את מדיניות הענישה הנוהגת וביקש לאבחן את הפסיקה שהוגשה מעניינו של

הנאשם.

ב"כ הנאשם ביקש לקבוע, כי מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם עומד על 9 חודשי מאסר בפועל.

העבירות בוצעו על רקע מצוקה כלכלית של הנאשם ומשפחתו. הוריו של הנאשם גרושים, הוא נושא בטיפול באחיו החולה, המטופל 3 פעמים בשבוע בדיאליזה, ונושא בעול פרנסת אמו ואחיו. בעבירות מסוג זה, העברין העקרי מנצל את מצוקתו הכלכלית של הנאשם שמבצע את העבירה ולכן יש לראות את הנאשם כמי שנשלח על ידי מי שמפיק מהמעשים את הרווח הכלכלי האמיתי הנלווה לכך.

בעקבות האירוע נחבל הנאשם באופן קשה ביותר, נשקפה סכנה לחייו וכיום הוא נותר עם נכות קשה, כך שהנאשם כבר נענש קשות בשל חבלתו באירוע.

עברו של הנאשם אינו מכביד, יש לחובתו שתי הרשעות בלבד.

אשר לאופן הפעלת המאסרים המותנים טען ב"כ הנאשם, כי עתירתה של המאשימה אינה סבירה ולא לכך התכוון בית המשפט בהטילו מאסר על תנאי לתקופה ארוכה לצד התקופה הקצרה. בדרך כלל בעת הפעלת שני המאסרים, המאסר הקצר נבלע בתוך המאסר הקצר ואין נוהגים לבקש לצבור ביניהם. קיומו של מאסר קצר לצד מאסר ארוך נועד למנוע מצב של הפעלת מאסר ארוך בשל עבירה שאינה חמורה אך לא נועד ליצור שני מאסרים בגין אותו מעשה, שאז מחמירים מצבו של הנאשם. יתירה מכך, גם במאסר ארוך נוהגים בתי המשפט לחפוף חלק מהתקופה.

בנסיבות אלה מתקיימים הנסיבות להפעלה בחופף של המאסרים המותנים.

נוכח השבת הרכב לבעליו יש לחרוג לקולא ממתחם 9 חודשי המאסר, להפעיל את המאסר המותנה חלקו בחופף, לפחות מחציתו, כך שסך הכל התקופה לא תעלה על 12 חודשי מאסר בפועל. בתמיכה לעתירתו הפנה לע"פ 5362/11 אלעברה ואח' נ' מדינת ישראל (7.2.12), עפ"ג 39243-03-17 נאטי נ' מדינת ישראל (19.9.17) ות"פ 2470/06 מדינת ישראל נ' אלטראבין (23.10.08).

הנאשם הודה, חסך בהעדת עדים רבים וויתר על טענות הגנה הנוגעות לכשלים בראיות המאשימה.

7. **הנאשם** מסר שהוא סובל מכאבים ברגלו ואיבד שיניים כתוצאה מהאירוע. המעשים בוצעו באופן ספונטני, ללא מחשבה על ההשלכות של מעשיו. היה מטפל באחיו החולה, שכעת מטופל על ידי אמו. הוא חושש מאוד לשלום אחיו. הנאשם נשא בפרנסת אמו ואחיו וכעת הם בגפם. ביקש את רחמי בית המשפט. הנאשם הביע צער על מעשיו והתחייב שלא לשוב על מעשיו בעתיד.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

עמוד 3

8. **קביעת מתחם העונש ההולם** למעשה העבירה נעשה בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

9. בגניבת הרכב פגע הנאשם בערך החברתי המוגן של הגנה ושמירה על קניינו של אדם.

בהסיעו את המשאית ללא רישיון וללא ביטוח פגע הנאשם בערך החברתי המוגן של פגיעה בשלום הציבור בכלל וסיכון חיי המשתמשים בדרך בפרט.

בכניסתו לישראל ללא היתר פגע הנאשם בערך החברתי המוגן של פגיעה בביטחון הציבורי וזכות המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה.

10. **אשר לנסיבות ביצוע העבירה** אמנם כתב האישום תוקן לקולא באופן לא מבוטל אך הוא עדיין מגלם חומרה רבה.

הנאשם נכנס לישראל לא לצורכי פרנסה אלא לבצע עבירות רכוש. הוא נטל משאית, רכוש יקר, המשמש את בעליו לצורכי פרנסה. הנאשם הוביל את המשאית לכיוון השטחים, עת הבחין בשוטרים נסע במהירות, נצמד למעקה הבטיחות וגרר המשאית לאורכה באופן שגרם נזק למשאית. במעשיו אלה יצר הנאשם סיכון ממשי לחיי השוטרים המעורבים ולכל מי שהשתמש בדרך. אף שלא היה מודע לכך, הרי שבמשאית היה קטנוע, כלי רכב נוסף, כך שהנזק הפוטנציאלי הכלכלי כתוצאה ממעשיו היה גבוה.

גניבתה של משאית, רכב שהרווח הכלכלי ממנו ניכר, מצריכה תכנון ומחשבה. משאית המובילה ציוד, קיים סיכוי שהיא נושאת בתוכה ציוד שניב רווח נוסף מעבר לרווח שניתן להפיק מגניבת המשאית. בנסיבות אלה אין בידי לקבל משדובר במעשה ספונטני ולא מתוכנן, כטענת הנאשם.

11. צודקת ב"כ המאשימה, כי מעשיו של הנאשם מצויים ברף חומרה גבוהה, בשים לב לכך שהעדיף לנסוע במהירות ולפגוע במעקה הבטיחות כשהבחין בשוטרים, דבר שהוביל לקפיצתו מהמשאית ופציעתו באורח קשה.

12. בהתחשב בעובדה שהנאשם נכנס לישראל שלא כחוק כחלק מאותה תוכנית עבריינית, של התפרצות וגניבה, הרי שמידת הפגיעה בערכים אלה הינה גבוהה.

13. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים, מעלה, כי בתי המשפט הטילו עונשי מאסר לא קצרים בגין העבירות בהן הורשע הנאשם.

א. עפ"ג (מחוזי מרכז) 26049-12-12 **וואפי אל טורי נ' מדינת ישראל** (24.02.2013) המערער הורשע בביצוע עבירות של גניבה, חבלה במזיד לרכב והפרעה לשוטרים במילוי תפקידו. בית המשפט קמא קבע, כי מתחם הענישה הינו בין 12 ל-18 חודשי מאסר בפועל. בהתחשב בגילו הצעיר, עברו הנקי ונטילת האחריות הוטלו עליו 12 חודשי מאסר בפועל. הערעור למחוזי נסוב סביב רכיב המאסר ונדחה בהמלצת בית המשפט.

ב. ת"פ 43538-11-14 **מדינת ישראל נ' ראעי** (17.05.2015), הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, חבלה במזיד לרכב, גניבת רכב (אופנוע), נהיגה ללא רישיון, נהיגה ללא ביטוח והפרעה לשופט במילוי תפקידו. הנאשם ברח למשטרת שהבחינה בו ונתפס ע"י שוטר אחר.

מתחם העונש שנקבע הינו 8-20 חודשי מאסר בפועל. הנאשם הינו מעיר של הנאשם, ללא עבר פלילי ועם קשיים משפחתיים. הושתו על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל ופיצוי.

ג. ת"פ 29570-01-17 **מדינת ישראל נ' גודה** (19.03.2017), הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין, גניבת רכב (קטנוע), נהיגה ללא רישיון, חבלה במזיד לרכב, הפרעה לשוטרי בעת מילוי תפקידו, נהיגה פוזת ונהיגה ללא ביטוח. הנאשם גנב קטנוע. שוטר שהבחין בו הורה לו לעצור אך זה עקף את הניידת והחל בנסיעה כנגד כיוון התנועה, החליק על הקטנוע ונעצר. נקבע שמתחם הענישה הינו בין 10 ל-20 חודשי מאסר בפועל. הנאשם צעיר, רקע סוציאקונומי קשה. הושתו על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל, והופעל מאסר מותנה בן 3 חודשים.

ד. ת"פ 4034-08-12 **מדינת ישראל נ' פלוני** (28.10.2013), הנאשם הורשע על פי הודאתו בשתי עבירות של חבלה במזיד לרכב, גניבת רכב, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח. הנאשם פרץ לרכב אחד כדי לגנוב ופרץ לרכב נוסף ואיתו נסע לכיוון רהט. נקבע, כי מתחם העונש ההולם לעבירה של גניבת הרכב ונהיגה בו ללא רישיון וביטוח הינו בין 9 ל-20 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם בגיר- צעיר ולכן בית המשפט חרג לקולא ממתחם הענישה.

ה. ת"פ 143381-11-14 **משטרת ישראל-רמלה נ' אל-מוגרי** (5.7.2016) הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של גניבת רכב (מונית), נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח. נקבע, כי מתחם העונש ההולם הינו מ-6 עד ל-18 חודשי מאסר בפועל. לחובת הנאשם 26 הרשעות תעבורה, ובעברו שלוש הרשעות קודמות (אלימות וסמים) בגין ריצה מאסרים בפועל. הושת 11 חודשי מאסר בפועל. הערעור למחוזי נדחה (עפ"ג (מחוזי מרכז) 45741-08-16 (27.3.17) .

ו. ת"פ 1096-09-16 **משטרת ישראל-רמלה נ' דאר מוסא** (22.6.2017) הנאשם הורשע לאחר שמיעת הכוחות בעבירות של שהיה שלא כדין, גניבת רכב בצוותא, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח. הנאשם קיבל מבנו של בעל החברה את מפתחות המשאית עם הקוד והתבקש להעבירה לשטחים למכירתה כדי לכסות חובות. הנאשם ניסה לחמוק ממחסומי משטרה אך נעצר. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל-14 חודשי מאסר. לחובת הנאשם הרשעות קודמות בעבירות של שהיה שלא כדין, תלוי ועומד כנגדו מאסר מותנה בן 5 חודשי מאסר ובר הפעלה וזו עבירת הרכוש הראשונה בה הורשע. הושתו על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל, הופעל המאסר המותנה, ממנו 4 חודשים במצטבר והתחייבות.

14. עוד נתתי דעתי לפסיקה שהוגש על ידי הצדדים ומצאתיה רלוונטית לתיק שבפני.

ז. ת"פ 34104-10-14 **מדינת ישראל נ' כוע** (25.2.2015), הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של גניבת רכב, כניסה לישראל שלא כדין, נהיגה ללא רישיון ונהיגה ללא ביטוח. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל. הנאשם צעיר בן 21 ללא הרשעות קודמות. הושתו על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל.

ח. ע"פ 5362/11 **אלעברה נ' מדינת ישראל** (7.2.2012) המערערים הורשעו על פי הודאתם בעבירות של עמוד 5

קשירת קשר לביצוע פשע, ניסיון לגניבת רכב ותקיפה לשם גניבה. בבית משפט קמא הושתו על המערער אלעברה 10 חודשי מאסר בפועל ועל המערער מנסור 9 חודשי מאסר בפועל. עוד נגזר על כל אחד מהם קנס בסך 1,500 ₪ ופיצוי בסך 2,000 ₪ למתלונן. הערעורים מכוונים נגד רכיב המאסר בפועל בלבד. בית המשפט העליון דחה את הערעורים והשאיר את העונש על כנו בנימוק, כי השיקולים בדבר עברו הנקי של אלעברה ועברו של מנסור הכולל הרשעה אחת, נלקחו בחשבון במסגרת גזר דינו של בימה"ש קמא.

15. לאור מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות המעשים אני קובעת, כי מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם הינו בין 10 ל- 20 חודשי מאסר בפועל.

גזירת העונש המתאים לנאשם

16. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**. במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

הנאשם, בן 26, רווק, הודה, נטל אחריות על מעשיו וחסך בזמן שיפוטי.

כתוצאה מהאירוע נחבל הנאשם קשות. מאסופת המסמכים הרפואיים שהוגשו בעניינו של הנאשם (נ/1), עולה, כי במהלך האירוע נשוא כתב האישום הוא קפץ מהמשאית ונגרם לו חתך עמוק בירך שמאל. הוא נותח, תחת הרדמה כללית, טופל בבית החולים ולאחר מכן הועבר להדחה בשב"ס.

ב"כ הנאשם עמד על המצוקה הכלכלית בה חי הנאשם שנושא בעול פרנסת אמו ואחיו החולה, הזקוק לטיפול בדיאליזה 3 פעמים בשבוע.

הנאשם בדבריו הביע חרטה על המעשים, התחייב כי לא ישוב על מעשיו וביקש את רחמי בית המשפט בשים לב למצבו הרפואי שלו ומצבם של אחיו ואמו, התלויים בו כלכלית.

לנאשם שתי הרשעות קודמות כאמור בעבירות רכוש, כאשר בתיק האחרון משנת 2016 הושתו עליו 30 חודשי מאסר בפועל. העבירות בתיק זה בוצעו אך חודשים ספורים לאחר שחרורו ממאסר ממושך, דבר המלמד שלא המאסר בפועל ולא המאסר המותנה היה בהם להרתיע את הנאשם מביצוע העבירות בתיק זה.

17. איני מקבלת טענת ב"כ הנאשם, כי יש לראות בנאשם שלוח ולא מי שאמור להפיק בעצמו את רווחי המעשים בהם הורשע. ראשית הנאשם לא טען זאת ולא הפליל אחר במעורבות בתיק ועל כן אין בידי לקבל, כי הנאשם הוא חלק משרשרת בחוליה ושהוא עצמו אינו המרוויח העיקרי מהמעשים.

18. אף שאיני מקלה ראש במצוקה הכלכלית בה נתונה משפחתו של הנאשם אין בידי לקבל את הטענה, כי עבירות הרכוש בוצעו בגין. יש מקומות שהדעת יכולה להיות סלחנית לגביבות פעוטות שיש בהן לבטא מצוקה כלכלית ובית המשפט לא ימצא את הדין עם הנאשם, אך לא התרשמתי שזהו המקרה. גניבתה של משאית, שערכה הכספי הוא גבוה כשיש אפשרות שזו נושאת בתוכה ציוד רב, הרי שמדובר במעשה מתוכנן לשם מקסום רווחים גדולים.

19. נוכח המפורט לעיל אני סבורה שיש למקם את עונשו של הנאשם בשליש העליון של מתחם הענישה.

אופן הפעלת המאסרים המותנים

20. ב"כ הצדדים נחלקו באופן שבו יש להפעיל את המאסרים המותנים התלויים ועומדים לחובת הנאשם. בגזר הדין הקודם הושתו על הנאשמים מאסר על תנאי בן 10 חודשים אם יבצע עבירת רכוש מסוג פשע ומאסר על תנאי בן 5 חודשים על עבירת רכוש מסוג עוון.

21. ב"כ המאשימה ביקשה להפעילם בחופף ובמצטבר כך שסך הכל יופעלו 14 חודשי מאסר. ב"כ הנאשם ביקש להפעילם בחופף, כך שסך המאסרים המותנים לא יעלה על 10 חודשי מאסר שהם תקופת המאסר הארוכה ביותר.

22. סעיף 58 לחוק מסמך את בית המשפט להטיל מאסר מותנה במצטבר אלא אם בית המשפט סבר אחרת וזאת מטעמים שירשמו. הלכה זו השתרשה בבתי המשפט ונקבע, כי אם לא נאמר אחרת, מאסר על תנאי תמיד ירוצה במצטבר (ראו ע"פ 645/09 טאייב נ' מדינת ישראל (13.01.2010) וע"פ 10228/05 רובאעי נ' מדינת ישראל (26.06.2006)).

23. יש צדק רב בטענות ב"כ הנאשם. הרציונל שבהטלת מאסר מותנה ארוך לצד מאסר מותנה קצר בגין אותה הרשעה, היא כדי להקל עם הנאשם, כך שלא יצטרך לרצות תקופה ארוכה במידה ויורשע שוב בגין אותה עבירה כאשר מדובר בעבירה מסוג עוון. המצב בו מופעלים גם המאסר הקצר וגם הארוך במצטבר בגין אותו מעש היא מצב שמרע את מצבו של הנאשם.

24. בנסיבות אלה, אני סבורה שיש להורות על הפעלת המאסר המותנה בן 10 חודשים בחופף למאסר מותנה בנוגע לעבירות רכוש ולהפעיל במצטבר את המאסר המותנה הנוגע לעבירת התעבורה וזו הנוגעת לכניסה לישראל שלא כחוק. זהו האיזון הראוי בעיניי. אחרת יהיה תמריץ שלילי לנאשמים להניח שכל המאסרים בגזר דין אחד יופעלו בחופף. ציפיה כזו לא מתקבלת על הדעת ואסור לה שתיווצר.

מתחם הקנס והפיצוי

25. ב"כ המאשימה ביקשה להטיל על הנאשם קנס ופיצוי.

26. לפי סעיף 40 ח' לחוק העונשין "קבע בית משפט כי מתחם העונש ההולם כולל עונש קנס, יתחשב, נוסף על האמור בסעיף 40 ג(א) במצבו הכלכלי של הנאשם, לצורך קביעת מתחם הקנס ההולם".

27. משכך, בקביעת מתחם הקנס על בית המשפט להתחשב בחומרת העבירות ובמצבו הכלכלי האישי של הנאשם.

בתוך כך, על בית המשפט לתת דעתו לכך שלנאשם זכות לקיום אנושי בסיסי שיבטיח תנאי מחיה מנימאליים בכבוד (בג"צ 10662/04 חסן נ' המוסד לביטוח לאומי (28.2.12)).

28. כמפורט לעיל, הנאשם הינו המפרנס של אמו ואחיו. העבירות בוצעו על רקע מצוקה כלכלית. אף שלא הוצגו בפני ראיות אודות מצבם הכלכלי של הנאשם ומשפחתו, הרי שעסקינן במי שנכנס לישראל לצורך ביצוע עבירות רכוש לשם רווח כלכלי. בנסיבות אלה ובשים לב לכך שבפני הנאשם תקופת מאסר יוטל עליו קנס סימלי.

29. אשר לפיצוי, הרי שתיקון 113 לא קבע שיש לקבוע מתחם ואת אופן קביעתו. ברע"פ 2174/11 רמי לוזון נ' מדינת ישראל (25.05.2011) נקבע כי קביעת הפיצוי לא קשורה ליכולת הכלכלית של הנאשם וניתן לפרוס לתשלומים אם יש צורך בכך. עוד נקבע שיש העדיף פיצוי על פני קנס (ע"פ 4666/12 עמי גורבץ נ' מדינת ישראל (08.11.2012)). לא הוכח בפניי מהו שיעור הנזק שנגרם למשאית מעבר לאמור בכתב האישום, כי זו נגררה לאורך מעקה הבטיחות. המשאית הוחזרה לבעליה. בנסיבות אלה הפיצוי אף הפיצוי שיושת יהיה בשיעור נמוך.

סיכום של דבר

30. לאור האמור לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 13 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, מיום 4.12.17.

ב. אני מורה על הפעלת המאסרים המותנים מת"פ 47183-03-15 של בית משפט השלום ברחובות מיום 11.1.16 באופן הבא:

הפעלת מאסר מותנה בן 10 חודשים ובן 5 חודשים בגין עבירות רכוש בחופף לעונש המאסר בתיק זה.

הפעלת המאסרים המותנים בני 2 חודשים בגין עבירת התעבורה וכניסה לישראל שלא כחוק במצטבר לעונש המאסר בתיק זה.

סך הכל ירצה הנאשם 27 חודשי מאסר בפועל.

ג. 7 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו כל עבירת רכוש מסוג פשע לפי חוק העונשין.

ד. 4 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו כל עבירת רכוש מסוג עוון לפי חוק העונשין.

ה. 4 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו כל עבירה לפי פקודת התעבורה.

- ו. 2 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירה על חוק הכניסה לישראל.
- ז. קנס בסך 500 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.9.18.
- ח. הנאשם ישלם פיצוי בסך 2,000 ₪ לבעל המשאית. הפיצוי ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.11.18 ובראשון לחודש שלאחר מכן.
היה והפיצוי או שיעור משיעוריו לא ישולם במועד, תעמוד יתרת הפיצוי לתשלום מידי.
- ט. הנאשם יחתום היום על התחייבות בסך 8,000 ₪ שלא לעבור במשך שנתיים העבירות בהן הורשע. לא יחתום הנאשם על ההתחייבות יאסר למשך 10 ימים.

זכות ערעור בתוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ל' סיוון תשע"ח, 13 יוני 2018, בנוכחות הצדדים.